

Qb. 127.
39.

DISPUTATIO XVII.

DEPOSITI ET
SEQVESTRATIONIS

Materiam utilem, difficilem &
necessariam continens.

2 V A M
Deo trinuno feliciter adiuvante

SVB P R A E S I D I O

Ortolphi Fomanni
I. V. D. & P. P. P.

In publico Pandectarum Collegio
Pro ingenij viribus defendere
annitetur

ADOLPHVS MARCVS

Ad diem 17. Novemb.

F E N Æ

Typis Tobiae Steinmanni,
Anno cI o I o IC.

MAGNIFICIS, NO-
BILISSIMIS CLARISSIMIS ET
Consultissimis, viris Ictis
præstantissimis

Dn. JOHANNI STROMERO
Dn. VIRGILIO PINGGITZERO
Dn. NICOLAO REVSNERO
Dn. ORTOLPHO FOMANNO
Dn. JACOBO VVELSEN.

Amplissimæ Facultatis Iuridicæ in inclyta Salana,
Ordinario, pro tempore Decano, Seniori, huius Collegij
Præsidi, Antecessoribus & Professoribus dignissimis,
Præceptoribus, Promotoribus, Fautoribus
omni observantia cultu
prosequendis.

N E C R O N
Clariss. & consultiss. viro
D. MARTINO ZIMMERMAN
I. V. D. Affini suo observando
Disputationem hanc de Deposito, humiliter &
gratitudinis ergo offert.

Adolphus Marcus
Discip. & Affinis.

I.

Depositum est contractus Iuris-^{Definitio.}
gent. nominatus, bonæfidei, quo res
custodienda gratis alicui datur.

II.

Depositum in genere acceptum ^{Divisio.}
dividitur in depositum in specie,
quod est rei non litigiosæ ab uno vel pluribus facta
depositio; & sequestrationem.

III.

Contrahitur depositum re & consensu contra;^{Causa}
hentium, sive contrahentes sint sui iuris, sive alieni. ^{efficiens.}

IV.

Pupillus quoque quatenus locupletior factus,
etiam sine tutoris auctoritate civiliter obligatur.

V.

Nec interest an deponens sit fur & prædo nec
ne. Hinc illa quæstio num domino concurrenti cum
fure & prædone res deposita debeat reddi? quod
affirmo.

VI.

Materia depositi sunt regulariter omnes omni-^{Materia.}
no res, quæ custodiæ & pacto hominis subiectæ
sunt.

VII.

Hinc moveri solet quæstio ardua: num deposi-
tum in immobilibus locum habeat? Nos negativam
frequentioribus D.d. suffragijs adprobata, tuebi-
mur.

A 2

Re.

164 c 4 f. 12

De primis de
positis u. d. ann.
1622 fol. 135

IIX.

Re fungibili deposita, si conventum ut tantum-
dem reddatur, & insuper usuræ propter usum pro-
mittuntur, an depositum dici possit dubitatur? Quæ
pactio licet depositi terminos egreditur: lex tamen
contractus servanda.

IX.

Quin & res alienæ, & animalia, veluti homo &
equus deponi posunt. Sed quæ depositis rebus ac-
cedunt, non sunt deposita. Homine enim vestito de-
posito vestis non est deposita, sicut nec equi depositi
capistrum. X.

Vestimenta servanda balneatori data nullo in-
terveniente precio deposita dicuntur.

XI.

Signata cista deposita, res in ea ita depositæ vi-
dentur, ut si signata reddita, deponentem liquidis
probationibus res ablatas esse probare oporteat, sin
resignata, iuramento ipsius stetur.

XII.

Formam constituit, quod res non litigiosa ab
uno vel pluribus alicui consentienti gratis custodi-
enda datur. XIII.

Depositum ita quoq; constitui potest, ut in eo &
culpa præstetur. Rata enim est conventio. Dolum
autem non præstari conveniri non potest; quia est
contra bonam fidem bonosque mores.

XIV.

Gratis alicui datur, ad differentiam aliorum con-
tractuum. Hinc illa quæstio si expresse actum sit esse
depositum num honorario accedente mutetur con-
tractus? N.

XV.

Eſſam. Nascitur inde actio depositi, que vel directa vel
contra-

contraria. Directa rursus dividitur in civilem & prætoriam. Hęc oritur ex edicto prætoris, & intenditur contra abnegantem id quod depositum tumultus, incendij, ruinæ, naufragij causa, in solidum, duplum, & in perpetuum: contra heredem vero de dolo mortui pro hereditaria portione in simplum & intra annum. Quæritur an etiam hisce quatuor casibus actio depositi sit bona fidei. Aff.

XVI.

Civilis actio deponenti eiusq; heredibus competit, contra depositarium eiusq; heredes, ut rem depositam cum omni causa, non deterioratam, nec mutantem reddant. Occurrit h̄ic dubium, si plures heredes in re deposita dolum admiserunt, utrum in solidum conveniendi sint? N. in re dividua.

XVII.

Restituenda res non solum cum causa, sed etiam cum usuris, non modo post moram, sed & si ab initio de ijs prestandis convenit. Quamvis certum tempus constitutum, mutare tamen consilium deponens, & quando sibi vilum fuerit potest depositum repetere. Depositarius autem invito deponenti solvens non liberatur.

XIX.

Heredes singuli pro portione hereditaria depositum reposcunt dividuum. Individuum tum demum uni heredum restituendum, si idonea cautio præstata sit, nihil molestię depositario exhibitum iri. Questio est dubia, an matris vel patrui conventio suo vel fratris filio actionem quærat? N.

XIX.

Hac in actione dolus tam futurus quam præteritus, & lata culpa, quae dolo æquiparatur, levis & levissima non item, præstatur, nisi ita pactum fuerit. Quid si se obtulit depositarius? de levissima tenetur. Qui

pro custodia honorarium accipit levem præstat cul-
pam. Excluditur quoq; casus fortuitus. Quid si culpa
præcesserit casum? Adhuc tutus est depositarius.

X X.

Cognate
actiones.

Datur non solum hæc actio contra depositari-
um, verūm etiam vendicatio, & invito deponente
rem depositarius contrectans', conveniri potest
actione furti, & condictione furtiva.

XXI.

Pugnantia.

Num actioni depositi obstabit exceptio com-
pensationis & si ex scripto agitur rei non datæ seu
pecuniæ non numeratæ? Minime: adeo ut nec qua-
drimestre tempus condemnato indulgeatur.

XXII.

Actio con-
traria.

Contraria datur depositario eiusq; heredibus,
qua consequitur à deponente eiusque heredibus
præstationes, ad quas deponens astrictus est, vt im-
pensas, & damnum quod rei depositæ nomine inci-
dit. Directa quidem damnatus suo nomine infami-
am incurrit; hac non item. Neq; etiam h̄c iuratur in
item. Num depositarius ob impensas, in rem depo-
sitam factas, iure retentionis uti potest? Affir. comm.
Dd. Negativam defendemus. Et hæc deposito in spe-
cie dicta sufficient. XXIII.

• 116 + c 14 f 2

De seque-
stratione.

Sequestratio vel sequestrum est rei de qua con-
troversia à pluribus facta depositio, Hinc male arre-
stum cum sequestro confundunt. f. 15

XXIV.

Divisio.

Sequestrationem in voluntariam & necessari-
am, qui perperam diduci tradunt ab illis discedimus.

XXV. 1 d 14 f 9

Causa
efficiens.

Causa efficiens sequestri est res & contenitus, in
voluntario perfectus in necessario imperfectus seu
præsumptus: Ideoq; illud regulariter permisum hoc
vero prohibitum. f. 30. *Per*

Si app. lib. ab exc. hoc
sententia lib. & c. t. & f. 14

XXVI.

Permittitur, quando rei litigiosæ dilapidatio metuitur. ^{f. 31}

^{f. 31} XXVII. ^{d. 17 f. 39} Deinde si debitor de fuga suspectus est: Hinc illa enascitur quæstio; num suspicio fugæ in debito. re creditoris iuramento probari possit? N. ^{d. 17 f. 35}

XXIX.

Concessum etiam est propter dominij incerti-
tudinem, & dubium litis eventum in rebus peculia-
ribus si est status incertitudo. An etiam propter con-
tumaciam legitimè citati? Affirmativam sententiam
tueri conabimur.

XXIX.

Hic illa quoque quæstio moveri solet: num ob
metum armorum Iudicialis procedat sequestratio? ^{d. 17 f. 40}
Etsi id secundum Ius civile negandum videtur; cons-
uetudo tamen & Const. Imperij novissima quæ extat
in Ordin. Cam. par. 2. t. 21. Von der streitigen Posses-
sion §. f. ibi. Ob auch im berührten fall affirmativam
comprobat. ^{XXX.}

^{d. 17 f. 40} Materiam constituunt res tam mobiles quam ^{Materia,}
immobilcs, An & incorporales? A. ^{d. 17 f. 40} ^{Cuam huc fol. 40}

XXXI.

Hinc ardua illa & à multis agitata resultat quæ-
stio: num liber homo sequestrari possit? De affirma-
tiva videbimus. ^{d. 17 f. 40}

XXXII.

Vt sequestrum sit contractum, necesse est rem ^{1. 6 d. 17 f. 25}
non quamlibet, sed litigiosam esse depositam, non
ab uno litigantium solo, sed utroque, non in partes,
sed à singulis simul ac semel in solidum, non ex quas
libet sed litis causa. ^{XXXIII.} ^{claus. d. 17 f. 37 et sequestr. f. 103}

Finis est ut res deposita litis gratia custodiatur. Finis.
^{d. 17 f. 40.}

Vtrum

1.64 c. f. 42 XXXIV.

Eff. Am. Vtrum rei depositæ possessio in sequestrum trans-
eat, disceptant Dd. Nec in voluntario sequestro
transire, nisi probetur quod omittendæ possessionis
causa depositio facta sit, dicimus.

XXXV.

1.64 c. f. 45 Ad effectum etiam pertinent actiones sequestra-
1.64 f. 51 riæ, quæ civiles, rei persecutoriæ, & ad heredes pro-
portionē hereditatis transitoriæ; quarū una directa,
altera contraria. *1.64 f. 52* XXXVI.

*Actio di-
recta.*
*a et illi e m
fili rofilius
oblinui*

Illa datur vel singulis litigantibus, si consensu
mutuo, die, vel conditione sequestrum fuerit solu-
tum. Vnde quæri solets; num etiam contra alicuius
loci publici, vbi sequestrata res est, officialem hæc
detur actio? Aff. XXXVII.

1.64 c. f. 53 Sequestrationem patienti, num ex fructibus ali-
menta & sumptus ad litem suppeditandi. A.

1.64 f. 54 XXXIX.

*Actio
contraria.* Contraria datur sequestri, eiusque heredibus
ad repetendos sumptus & impensas & damna si quæ
fuerit passus. Num & ad petendum salaryum? N.

1.64 f. 54 XXXIX.

1.64 c. f. 58 *Similia.* Arrestum Saxonicum, etsi à sequestro non differre
1.64 f. 61 videtur, quo ad formam tamen & modum proceden-
di, magna est differentia. *1.64 c. f. 62*

Pugnatio. Finitur sequestrum litis terminatione. Deinde
collitur voluntarium die, conditione & mutuo con-
tentu. Necessarium iudicis decreto, nisi sufficiente
satisfactione removeatur. *1.64 c. f. 68* XL.

Pr. ejus

An igitur iuratoria cautio admittetur, qui nec
fideiussoribus nec pignoribus ob inopiam satisfa-
cere potest? A. si persona est fide digna.

F I N I S.

Kc 3192

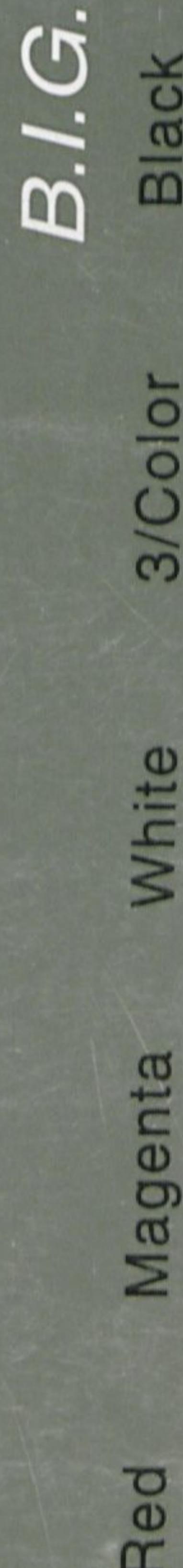
8°

(K2217985)

VS 12

NO

Farbkarte #13

DISPUTATIO XVII.
DEPOSITI ET
EQUESTRATIONIS
Materiam utilem, difficultem &
necessariam continens.

QVAM
Deo trinuno feliciter adiuvante
SVB PRAESIDIO

Ortolphi Fomanni
I. V. D. & P. P. P.

In publico Pandectarum Collegio
Pro ingenij viribus defendere
annitetur

ADOLPHVS MARCVS
Ad diem 17. Novemb.

SSO
f

J E N X E

Typis Tobiae Steinmanni,
Anno cIc Ic IC.